

نگاهی به خودنویس

و جایگاه آن در تاریخ فرهنگ و هنر به عنوان مهم‌ترین نماد نوشتن

تقدیم به دلدادگان پارکر، یوروپن و شیفر

صفحه کاغذی سفید، نوعی سانتیمانتالیسم فرهیختگی را به نمایش می‌گذارد. در بسیاری از فیلم‌های سینمایی که درباره زندگی یک شاعر یا نویسنده ساخته شده‌اند، زمانی که نویسنده در مرحله خلق اثر قرار دارد، یکی از حربه‌های کارگردان برای نشان دادن جایگاه قلم او، به رخ کشیدن خودنویس‌هایش است. در این شماره از «خرت و پرت» به سراغ دنیای خودنویس‌ها رفته‌ایم و امیدواریم به ورطه سانتیمانتال شدن درنغلطیده باشیم!

نانی از قلم عایدشان نشده و به سختی روزگار می‌گذرانند. اساساً «قلم» مهم‌ترین المان یا پدیده‌ای است که هنگام وصف روزنامه‌نگار، نویسنده و شاعر به آن استناد می‌شود. بهترین نمادی که شما می‌توانید به کمک آن روحیات یک نویسنده و اوضاع و احوال او را ترسیم کنید. از میان تمام قلم‌ها، بیشترین قلمی که می‌تواند فخامت و حرمت یک نویسنده را نشان دهد، خودنویس است. تمامی مراحل خریدن، پر کردن خودنویس از جوهر و نوشتن با آن بر

← دوستی داشتم که هر زمان سر صحبت در زمینه شغل، پیشه و پول در آوردن می‌شد، نقبی به شغل من می‌زد و می‌گفت: «آن زمانی که من و شما مشغول سگ‌دودن برای درآوردن یک لقمه نان حلال هستیم، فلانی (یعنی من پیمان طالبی) توی خانه‌اش نشسته و چیز می‌نویسد!» بعد از این مقدمه کوتاه، به مرور زمان که با این عزیز بیشتر حشر و نشر پیدا کردیم، فهمید که آواز دهل شنیدن از دور خوش است و اکثر اهالی قلم، از جمله خود من، آن چنان

روز جهانی خودنویس

افزایش یافت یعنی چیزی بیشتر از دوبرابر نسبت به سال گذشته. در ۷ نوامبر سال ۲۰۱۴ که سومین سالی بود که اولین جمعه ماه نوامبر به عنوان روز خودنویس گرامی داشته می‌شد، با افزایش دوبرابری نسبت به سال گذشته چیزی حدود ۴۰۰۰ نفر بازدیدکننده ثبت‌نام کردند که موجب غافلگیری برگزارکنندگان شد. در سال سوم برگزارکنندگان به سمت و سوی فضای مجازی و معرفی خودنویس و گرامی‌داشت این روز از طریق فضای مجازی و با استفاده از اینترنت و شبکه‌های اجتماعی هم نیم‌نگاهی داشتند. اولین جمعه ماه نوامبر سال ۲۰۱۵ نیز، جشن گرامی‌داشت روز خودنویس در کشور فیلیپین برگزار شد. حدود ۱۰۰۰۰ نفر بازدیدکننده دورهم جمع شدند و از آن سال به بعد به دلیل ثبت جهانی این روز در همه کشورها، با برگزاری جشن، روز خودنویس را گرامی می‌دارند و تمامی علاقه‌مندان به خودنویس، در کنار یکدیگر جمع می‌شوند.

روز جهانی خودنویس یک رویداد سالانه و برابر با اولین جمعه ماه نوامبر است که توسط علاقه‌مندان به خودنویس در سراسر جهان با برگزاری نمایشگاه، جشنواره و... این روز را گرامی می‌دارند تا سبب تشویق استفاده‌کنندگان و همچنین ترویج استفاده از خودنویس - که متأسفانه رو به فراموشی نهاده است - گردد. نخستین باری که روزی به عنوان روز خودنویس ارج نهاده شد در تاریخ ۲ نوامبر سال ۲۰۱۲ میلادی بود که با تعداد نفرات اندکی، این رویداد برای نخستین بار برگزار گردید؛ یعنی حدود ۴۹ نفر برگزارکننده و ۶۰۰ نفر بازدیدکننده. در عصر تکنولوژی که نگارش با قلم و خودنویس جای خود را به نگارش با انواع کیبوردها و دستگاه‌های پیشرفته روز داده است هدف برگزارکنندگان، حفظ و زنده نگاه داشتن نگارش به صورت دستی و معرفی خودنویس به عنوان یک کالای ضروری در زندگی بود. این رویداد در سال دوم مصادف با ۱ نوامبر سال ۲۰۱۳ با استقبال بیشتری روبه‌رو شد و تعداد بازدیدکنندگان به حدود ۲۰۰۰ نفر

↑ روز جهانی خودنویس حالا دیگر در بسیاری از کشورهای جهان شناخته شده است. روزی که در آن نویسندگان کیبوردها و ماشین‌های تایپ را کنار می‌گذارند و ساعتی در هوای جوهرها و خودنویس‌ها نفس می‌کشند.